

ฐานข้อมูลกลุ่มอาชีพตำบลศรีภูมิ

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีภูมิ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

จัดทำโดย

กองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลศรีภูมิ

โทร. 044-666087

ฐานข้อมูลกลุ่มอาชีพ
องค์การบริหารส่วนตำบลศรีภูมิ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	รายละเอียดผลิตภัณฑ์	ที่ตั้ง	ประธานกลุ่ม	หมายเหตุ
๑	กลุ่มทำเปล	ทำเปลจากเศษผ้า	๒๖ ม.๑ ต.ศรีภูมิ	นายทอน นีวอนรัมย์	
๒	กลุ่มจักสาน	จักสานตะกร้าไม้ไผ่	๑๕๑ ม.๑ ต.ศรีภูมิ	นายมงคล เพื่อนรัมย์	
๓	กลุ่มทอผ้า	ผ้าฝ้ายตีนแดง	๓๗/๑ ม.๓ ต.ศรีภูมิ	นางสงวน มีโชค	
๔	กลุ่มตีทองคำเปลว	แผ่นทองคำเปลว	๓๕ ม.๓ ต.ศรีภูมิ	นายเทง คำนั้น	
๕	กลุ่มทอผ้า	ผ้าฝ้ายตีนแดง	๗๖ ม.๕ ต.ศรีภูมิ	นางเยาวลักษณ์ จิตติ	
๖	กลุ่มดอกไม้จันทร์	ดอกไม้จันทร์	๑๑๑ ม.๕ ต.ศรีภูมิ	นางสาวราณี พันธุ์ขาว	
๗	กลุ่มเตาเผาถ่าน	เตาเผาถ่าน	๙๙ ม.๖ ต.ศรีภูมิ	นายนิยม อะพรรัมย์	
๘	กลุ่มอิฐประสาน	อิฐประสาน	๙๙ ม.๖ ต.ศรีภูมิ	นายนิยม อะพรรัมย์	
๙	กลุ่มตีมีดสะนาก	ตีมีดสะนาก	๗๗ ม.๗ ต.ศรีภูมิ	นายวิษณุ หมู่ทอง	

ฐานข้อมูลด้านอาชีพ

การสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลด้านอาชีพของกลุ่มอาชีพของกลุ่มอาชีพที่มีการรวมกลุ่มและจัดตั้งกลุ่มอาชีพขึ้นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีภูมิ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กลุ่มจักสานตะกร้าไม้ไผ่

ประวัติความเป็นมา

การสานตะกร้าไม้ไผ่ นับพันเป็นมาแล้ว ที่มนุษย์ได้รู้จักวิธีการนำวัสดุที่อยูใกล้ตัว มาดัดแปลงเป็นสิ่งของเครื่องใช้ จากขั้นตอนที่ง่ายจนวิวัฒนาการสู่ความละเอียดอ่อน ประณีตงดงามในเชิงศิลปะและประโยชน์ใช้สอย จนสนองความต้องการได้เป็นอย่างดี และสืบทอดมาจนปัจจุบัน คนสมัยก่อนนั้นตะกร้าถือเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีความจำเป็นมากต่อการดำรงชีวิตของคนสมัยก่อน จึงจำเป็นต้องสานตะกร้าไว้ใช้ในการสานนั้นขึ้นอยู่กับชนพื้นบ้านพื้นเมืองแต่ละที่จะมีการสานเอกลักษณ์ต่างกัน ส่วนใหญ่จะนิยมสานเพื่อใช้แค่ภายในครอบครัว ซึ่งในปัจจุบันชาวบ้านนำไม้ไผ่มาดัดแปลงเป็นสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ซึ่งวัสดุที่ไม้ไผ่ทั้งเกิดขึ้นตามธรรมชาติและปลูกขึ้นเอง ซึ่งในตำบลศรีภูมินั้น ได้มีกลุ่มชาวบ้านได้นำไม้ไผ่มาผลิตเป็นเครื่องมือตัดปลาและเครื่องใช้ต่างๆ โดยนายพัน ทองยอน และนายมงคล เพื่อนรัมย์ หมู่ที่ ๑ ตำบลศรีภูมิ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ตั้งกลุ่มจักสานตะกร้าไม้ไผ่เพื่อใช้เองและทำขาย เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและสมาชิกในกลุ่ม หลังจากฤดูทำนาและเก็บเกี่ยว

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์
๒. สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้น มีอาชีพเสริม เกิดความสามัคคีในชุมชน
๓. มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันให้เข้มแข็ง
๔. เพื่อนำวัสดุที่เหลือใช้ มาใช้ประโยชน์ เพื่อให้เกิดกลุ่มอาชีพและสร้างรายได้แก่ชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุในชุมชนที่ว่างงานมีรายได้เสริมหลังจากฤดูการเก็บเกี่ยวจากการทำนา

วัสดุอุปกรณ์

๑. ไม้ไผ่ดิบ(การเลือกไม้ไผ่แก่)
๒. เครื่องมือ เช่น มีด เลื่อย กรรไกร ค้อน เครื่องตัดไม้
๓. ตะปูเหล็ก
๔. เชือกไนลอนเขียว
๕. ลวด
๖. กระดาษทราย
๗. คีมตัดลวด/มัด
๘. แอสล็คทาไม้

รายละเอียดผลิตภัณฑ์

กลุ่มทอผ้าไหม ผ้าขึ้นตีนแดง

ประวัติความเป็นมา

ผ้าขึ้นตีนแดง ผ้าทอโบราณอันวิจิตรงดงามเป็นผ้าไหม ทอมีเอกลักษณ์ท้องถิ่นของกลุ่มคนซึ่งตั้งถิ่นฐานแถบอำเภอ พุทไธสง และอำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ หรือมีชื่อเรียกตาม ภาษาท้องถิ่นว่า “ขึ้นหัวแดงตีนแดง” ที่กล่าวกันว่าเป็นผ้าขึ้นตาม แบบของกลุ่มชนซึ่งสืบเชื้อสายจากบรรพบุรุษที่เป็นคนลาว มีความโดดเด่นอยู่ที่หัวขึ้น และตีนขึ้นสีแดงสด ตัวขึ้นในสมัย ก่อนเป็นผ้ามัดหมี่นิยมใช้โครงสีเข้ม หรือสีเม็ดมะขาม ทอเป็น ลวดลายโบราณ ด้วยความสวยงามและมีเอกลักษณ์อันโดดเด่นของผ้าขึ้นตีนแดง ทำให้ยังคงได้รับความนิยมจนถึง ปัจจุบัน

ลักษณะพิเศษของผ้าขึ้นมัดหมี่ตีนแดง เป็นผ้าไหมที่มี เอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ เป็นผ้าที่ทอด้วยไหมทั้งผืน แต่เฉพาะ หัวขึ้น และตีนขึ้นทุกผืนจะเป็นพื้นสีแดงสด ตีนขึ้นบางผืน ช่าง ทออาจใช้เทคนิคการขีดเป็นแถบรีวขนาดเล็กมาผสมผสาน เพื่อความสวยงามและแสดงได้ถึงฝีมือของผู้ทอ ส่วนตัวขึ้นจะเป็น ลวดลายมัดหมี่ที่นิยมใช้สีหลักๆ เช่น สีเหลือง สีเขียว สีแดง สีขาว ในอดีตใช้วิธีการทอเฉพาะเป็น ส่วนหัว และส่วนตีนขึ้น แล้วจึงนำมาเย็บต่อกับตัวขึ้น แต่ในปัจจุบันมีการทอต่อเนื่องเป็นผืนเดียวกันโดยที่ไม่ต้องใช้การ ต่อหัวขึ้น และตีนขึ้นกระบวนการทอผ้าขึ้นตีนแดง ก็เป็นกระบวนการเดียวกับ การทอผ้ามัดหมี่ของชาวอีสานใต้ ลวดลายต่าง ๆ ที่เป็นลาย ส่วนกลางของผืนผ้าขึ้น เป็นลายมัดหมี่แบบดั้งเดิมของทาง อีสานใต้ แต่นิยมทอเป็น สีที่สดใสเพื่อให้รับกับตีนขึ้นที่มีพื้นสี แดงสด ซึ่งจะแตกต่างจากผ้าทอพื้นบ้านอีสานใต้ย่านใกล้เคียง ที่มักจะนิยมออกสีสันทึบทึบ ผ้าขึ้นตีนแดง ปัจจุบันทอทั้งแบบ ๒ ตะกอ ๓ ตะกอ และ ๕ ตะกอ ซึ่งจะได้เนื้อผ้าที่มีความแตกต่างกันไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์
๒. สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้น มีอาชีพเสริม เกิดความสามัคคีในชุมชน
๓. มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันให้เข้มแข็ง

วัสดุอุปกรณ์

๑. ภาชนะเคลือบ หม้อ กาละมัง ไนกรอด้าย ระวัง กง หลอดด้าย กระจวย โบก โสงหมี่ เครื่องโยกหมี่เครื่องคันหมี่
๒. ผ้าฝ้าย
๓. เชือกฟาง
๔. สีย้อมผ้า/สีธรรมชาติ
๕. มีดโกน

รูปภาพผลิตภัณฑ์ผ้าซิ่นตีนแดง

กลุ่มทอผ้าไหม

ก่อตั้งและได้รับรองจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕
จำนวนสมาชิก ๘ คน

- เพื่อส่งเสริมอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มและชุมชน
- เพื่อส่งเสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชน
- เพื่อเข้าร่วมการจัดนิทรรศการ สินค้า OTOP ในระดับตำบล และระดับอำเภอ

กลุ่มทำดอกไม้จันทน์

ประวัติความเป็นมา

ตามคติความเชื่อของคนไทยตั้งแต่สมัยโบราณนานมา การฌาปนกิจศพ ถือว่าเป็นการแสดง ความเคารพและให้เกียรติแก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ตามธรรมเนียมประเพณีของคนไทยในการฌาปนกิจศพนั้น จะ มีการวาง “ดอกไม้จันทน์” ที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ในการแสดงความไว้อาลัยอีกด้วยในสมัยก่อน “ไม้จันทน์” ถือ ว่าเป็นไม้มงคลที่เป็นของสูง ในสมัยก่อนมักจะใช้สำหรับเชื้อพระวงศ์ เจ้าขุนมูลนาย หรือคนชนชั้นสูงเท่านั้น เนื่องจากเป็นไม้ที่หาได้ยากและมีราคาแพงมาก และด้วยคุณสมบัติเฉพาะตัวของไม้จันทน์ที่มีความหอมมาก จึงนิยมนำมาทำหีบศพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโกศสำหรับที่ใช้บรรจุศพของเจ้านายชั้นสูง และทำเป็นพื้นที่ใช้ในการ ฌาปนกิจศพ จากคติความเชื่อเรื่องการเผาเครื่องหอมและกำยาน ถวายต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ด้วยธูปหอมที่ทำมา จากไม้จันทน์อีกด้วยนอกจากธูปหอมแล้ว ไม้จันทน์ ยังถูกนำมาทำเป็นของใช้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น หีบเสื้อผ้า เทียนอบผ้า พัดไม้จันทน์ และยังสามารถนำมาทำเป็นเครื่องหอมต่างๆ ที่มีส่วนผสมจากไม้จันทน์ โดยนำไม้จันทน์มาบด ใช้เป็นผง แล้วนำไปเป็นส่วนผสมในเครื่องใช้ต่าง อาทิ กำยาน น้ำอบไทย เทียนอบขนม เป็นต้น

ซึ่งในปัจจุบันตำบลศรีภูมิ ได้มีการจัดตั้งกลุ่มทำดอกไม้จันทน์ โดย นางสาวราณี พันธุ์ขาว บ้านเลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลศรีภูมิ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นประธานกลุ่ม ซึ่งในการผลิตครั้งแรก มีสมาชิกจำนวน ๕ คน ในการจัดจำหน่ายดอกไม้จันทน์ครั้งแรกขายให้คนที่รู้จัก ต่อมาเริ่มมีลูกค้าสนใจสั่ง สินค้าเพิ่ม จึงเริ่มรับสมาชิกเพิ่ม ซึ่งในปัจจุบันมีสมาชิกมากกว่า ๓๐ คน ซึ่งทำให้มีคนสนใจในการเรียนทำ ดอกไม้จันทน์ สามารถเรียนรู้และทำได้ทั้งเด็กและผู้สูงอายุ ทำให้ครอบครัวนั้นมีรายได้เสริมตลอดทั้งปี

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน
๒. สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้น มีอาชีพเสริม หลังฤดูการเก็บเกี่ยว
๓. เป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในครอบครัว
๔. เป็นการสร้างอาชีพทุกเพศทุกวัยในครัวครอบ
๕. ทุกเพศทุกวัยสามารถทำได้

วัสดุอุปกรณ์

๑. กระดาษอัดสำเร็จรูป กลีบดอกจันทน์
๒. กาว
๓. กรรไกร
๔. นวดจันทน์
๕. ธูป/ เทียน/ ไม้ไผ่
๖. ฟลอร่าเทปสีดำ/กระดาษย่นสีดำ
๗. ด้าย/ ริบบิ้นผ้าสีดำ

รูปภาพผลิตภัณฑ์ดอกไม้จันทร์

กลุ่มเตาเผาถ่าน

ประวัติความเป็นมา

มนุษย์และถ่านไม้มีประวัติความสัมพันธ์ความเป็นมายาวนานมากอาจย้อนไปได้ถึง ๔๕๐,๐๐๐ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ที่มนุษย์ได้นำไฟที่เกิดจากธรรมชาติ เช่น ไฟป่า หรือไฟจาก ฟ้ามุมาใช้ป้องกันภัยจากสัตว์ร้าย และสร้างความอบอุ่นให้แก่ร่างกาย และได้เริ่มผลิต ถ่านไม้โดยนำถ่านที่ยังลุกไหม้อยู่ใส่ลงในกองไม้ที่เตรียมไว้ ปล่อยให้ลุกไหม้ แล้วดับด้วย น้ำ ดังนั้นหากปราศจากไฟและถ่านไม้ดังกล่าว มนุษย์ก็อาจจะสูญพันธุ์ไปได้เช่นกัน เมื่อประมาณ ๑๐,๐๐๐ ปีที่แล้ว ในยุคที่มนุษย์เริ่มต้นทำการเกษตร ไฟก็ถูกนำมาใช้ในการประกอบอาหาร โดยใช้ถ่านไม้จากวิธีดั้งเดิม แต่เมื่อมนุษย์รู้จักใช้โลหะ ถ่านไม้จึงมีความสำคัญและเป็นที่ต้องการมากขึ้น มนุษย์จึงได้พัฒนาการผลิตถ่านไม้เพื่อให้ ได้ถ่านที่มีคุณภาพดีขึ้นและเพียงพอกับความต้องการ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๒. เพื่อให้ประชาชนนำวัสดุที่มีอยู่แล้วนำมาใช้ประโยชน์
๓. เพื่อเป็นการสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้ประชาชน

วัสดุอุปกรณ์

๑. ถังเหล็ก ๒๐๐ ลิตร
๒. เหล็กท่อน ๔ นิ้ว ยาว ๓๐ ซม.
๓. ท่อตรงใยหิน
๔. ตระแกรงเหล็กกรองไม้दानใน
๕. ฝาเตา

รูปภาพผลิตภัณฑ์เตาเผาถ่าน

กลุ่มอิฐประสาน

ประวัติความเป็นมา

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นต้นมา นายสุทธิศักดิ์ สำเร็จประสงค์ และนายน้อย พลายน้อย รวมทั้งทีมงาน ซึ่งเป็นพนักงานของ วว. ก็ได้นำบล็อกดินซีเมนต์ไปถ่ายทอด และเผยแพร่ในที่ต่างๆ รวมทั้งนำไปก่อสร้าง อาคารไว้หลายแห่ง เช่น บ้าน ๒ ชั้น อ.ชุมพวง จ.นครราชสีมา เจ้าของ โครงการ สำนักงาน สำนักงานปฏิรูป ที่ดิน บ้านชั้นเดียว และสองชั้นอิฐบล็อกประสาน คืออิฐที่ได้รับการออกแบบให้มีรู ร่อง และเดือยบนตัวอิฐทำให้สามารถก่อประสานได้ทั้งแนวนอนและแนวตั้ง ใช้น้ำหนักได้ดี ทำจากดินลูกรัง หินฝุ่นทราย หรือวัสดุเหลือทิ้งต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสม นำมาผสมกับปูนซีเมนต์ และน้ำในสัดส่วนที่เหมาะสมอัดเป็นก้อนด้วยเครื่องอัดแล้วนำมาบ่ม ให้บล็อกแข็งตัวประมาณ ๑๐-๑๔ วัน มีความแข็งแรง ทนทานต่อความร้อนและสภาพอากาศ คงทน สีสนสวยงาม ไม่ต้องทาสี ลดการใช้ไม้ในขั้นตอนการก่อสร้าง, ก่อสร้างง่าย, รวดเร็ว ป้องกันความร้อนไม่ให้เข้าภายในอาคารทำให้ภายในอาคารเย็น ลดการใช้กระแสไฟฟ้า เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีหลายแบบ เช่น บล็อกโค้ง บล็อกลาดลาย บล็อกเนื้อคอนกรีตซีเมนต์ บล็อกผิวขรุขระ สำหรับทำแผงน้ำตก บล็อกตัวหนอนและอื่น ๆ ใช้ในอุตสาหกรรมการก่อสร้าง ก่อเป็นถังน้ำ บ่อเลี้ยงปลา และการตกแต่งสวน ซึ่งในตำบลศรีภูมิ นั้น มีกลุ่มการทำอิฐประสานอยู่ที่ ม.๖ บ้านกำเประ ตำบลศรีภูมิ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยการนำของหัวหน้ากลุ่ม นายนิยม อะพรรัมย์ ซึ่งผลิตไว้ใช้เองและจำหน่ายให้กับบุคคลอื่นที่สนใจอิฐประสาน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อลดต้นทุนในการผลิต
๒. เพื่อให้ประชาชนนำวัตถุดิบที่มีอยู่แล้วสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้
๓. เพื่อเป็นการสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้ประชาชนในพื้นที่
๔. ประชาชนสามารถผลิตไว้ใช้เอง

วัสดุอุปกรณ์

๑. ปูนซีเมนต์
๒. ดินร่วน
๓. เครื่องอัดแบบอิฐประสาน
๔. ตะแกรงร่อนดิน
๕. กระบะผสมปูน
๖. น้ำ

รูปภาพผลิตภัณฑ์อิฐประสาน

กลุ่มตีมีดสะนา

ประวัติความเป็นมา

ชาวบ้าน หมู่ ๗ บ้านตม ต.ศรีภูมิ อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์ กว่า ๔๐ ครัวเรือน ได้หาซื้อเศษเหล็กจากร้านรับซื้อของเก่า รวมถึงจอบ เสียม และผานไถที่ไม่ใช้แล้ว มาประยุกต์ตีเป็น “มีดสะนา” ที่ผู้สูงอายุ นิยมใช้สำหรับตัดหมาก และบางคนนิยมใช้ในการประกอบพิธีมงคลต่างๆ ตามความเชื่อ โดยการทำมีดสะนาของชาวบ้านตม จะเน้นภูมิปัญญาที่ได้รับสืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ โดยจะไม่มีการใช้เครื่องทุ่นแรง แต่จะใช้เพียงฝีมือจากแรงคนเท่านั้น โดยขั้นตอนการตีมีดสะนาเริ่มจากตัดเหล็กให้ได้ขนาดที่ต้องการ ก่อนนำไปเผาไฟในเตาถ่าน แล้วตีขึ้นรูป จนเป็นรูปทรงมีดสะนา จากนั้นนำไปเจียส่วนที่ขรุขระออกแล้วตะไบด้วยมือ เสร็จแล้วสลักลวดลายเพิ่มความสวยงาม แล้วนำเฉพาะใบมีดไปชุบเผาแข็งอีกรอบ ขั้นตอนสุดท้ายลับให้คมใส่สลักหู และทาน้ำมันกั้นสนิม ก็จะได้มีดสะนาที่ทำจากภูมิปัญญาและแรงงานคน แต่ละคนจะสามารถตีมีดสะนาได้ ๑๐ เล่มต่อวัน สำหรับมีดสะนาที่ตีเสร็จแล้ว ก็จะมีพ่อค้าแม่ค้าเร่ทั้งใน จ.บุรีรัมย์ จ.สุรินทร์ และ จ.นครราชสีมา มารับซื้อถึงหมู่บ้าน บางส่วนก็นำไปวางจำหน่ายตามงานจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์โอท็อป โดยราคาขายส่งเล่มละ ๑๐๐ บาท ขายปลีก ๑๒๐ บาท สามารถสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านที่เป็นสมาชิกกลุ่มตีเหล็กกว่า ๔๐ ราย เฉลี่ยรายละกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน นอกจากนี้จะเป็นการสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านช่วงว่างเว้นจากการทำนาแล้ว ยังเป็นการอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาการตีเหล็กของบรรพบุรุษ ซึ่งหากไม่อนุรักษ์ไว้ก็อาจจะเลือนหายไปตามกาลเวลา นายวิษณุ หมู่ทอง ประธานกลุ่มตีเหล็กบ้านตม หมู่ ๗ ต.ศรีภูมิ อ.กระสัง กล่าวว่า การทำมีดสะนาต้องใช้ทักษะ ความชำนาญ ประณีต มีสมาธิ และอดทน เพราะทุกขั้นตอนล้วนทำด้วยแรงคนไม่มีเครื่องทุ่นแรง หากพลาดอาจเกิดอันตรายได้ ซึ่งการตีมีดสะนากนอกจากจะสร้างรายได้เสริมช่วงว่างเว้นจากการทำนาแล้ว ยังเป็นการอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาของบรรพบุรุษให้คงไว้อีกด้วย เพราะนับวันก็เริ่มจะเลือนหายไป ด้านนายศักดิ์ชัย พะนิรัมย์ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๗ บ้านตม ต.ศรีภูมิ อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์ บอกว่าชาวบ้านตมได้อนุรักษ์การตีเหล็กแบบภูมิปัญญามาตั้งแต่รุ่นปู่ ย่า ตายายกว่า ๑๐๐ ปีแล้ว สำหรับวัตถุดิบหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตีเหล็ก ส่วนมากจะนำของเก่าที่ไม่ใช้แล้ว เช่น เศษเหล็ก จอบ เสียม และผานไถ มาประยุกต์ตีเป็นมีดสะนาก็เป็นการลดต้นทุน และสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านได้เป็นอย่างดี ซึ่งเดิมมีรายได้จากการทำนาเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันมีดสะนาของบ้านตมก็ยังเป็นสินค้าโอท็อปที่ขึ้นชื่อของ อ.กระสัง อีกด้วย ขวัญชัย หาญประโคน /บุรีรัมย์

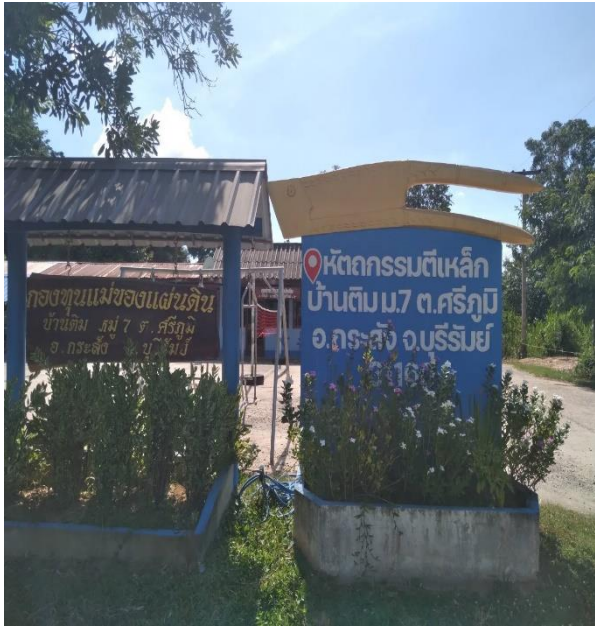
วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๒. เพื่อให้ประชาชนนำวัตถุดิบที่มีอยู่แล้วนำมาใช้ประโยชน์
๓. เพื่อเป็นการสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้ประชาชน
๔. เพื่อให้เยาวชนรุ่นหลังได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำมีดสะนา

วัสดุอุปกรณ์

๑. เหล็ก / ถ่าน/น้ำ
๒. เตาเผา/เครื่องเป่าลมหายใจ/แท่นตี
๓. ค้อนใหญ่/ค้อนเล็ก
๔. ตะไบ/คีมจับ/เครื่องเจียเหล็ก
๕. เครื่องตัดเหล็ก
๖. แวนู/หินลับ

รายละเอียดผลิตภัณฑ์

กลุ่มทำเปลด้วยเศษผ้า

ประวัติความเป็นมา

เปล (Hammock) ได้มีใช้กันมานานแล้ว แต่คนที่คิดค้นเปลเป็นคนแรก ยังไม่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์บันทึกไว้ แต่ได้มีบันทึกของโคลัมบัสซึ่งเป็นผู้ค้นพบโลกใหม่หรือประเทศอเมริกาในปัจจุบัน ได้กล่าวไว้ว่า “มีชาวอินเดียนแดงได้มาที่เรือ เพื่อมาทำการแลกเปลี่ยนสิ่งของ ซึ่ง พวกอินเดียนแดงได้นำพวกผ้า เปล (สมัยนั้นเรียกว่า hamacas) หรือตาข่ายที่เขาไว้ใช้นอนมาแลกเปลี่ยน” ซึ่งนี่เป็นหลักฐานสำคัญชิ้นแรก ๆ ชิ้นหนึ่งที่แสดงถึงต้นกำเนิดของเปลจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ต้นกำเนิดของเปลนั้นมาจากชาวอินเดียนแดงเผ่ามายันต์ (Mayan Indian) ซึ่งชาวมายันต์นี้ได้มีถิ่นอาศัยแถบทวีปอเมริกาและได้ใช้เปลมาแล้วกว่า ๑๐๐๐ ปี และมีความผูกพันกับเปลมาตลอดชีวิต เรียกได้ว่าเกิดและตายบนเปลได้เลย

ในปัจจุบันตำบลศรีภูมิมีการริเริ่มทำเปลโดย นายทอง นิวอนรัมย์ ม.๑ ตำบลศรีภูมิ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ทำเปลขายสร้างรายได้ให้กับครอบครัว และเป็นอาชีพเสริมที่สามารถทำขายได้ตลอดปี ซึ่งในปัจจุบันก็นิยมในการใช้เปล เนื่องจากน้ำหนัก ติดตั้งได้ง่าย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์
๒. สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้น มีอาชีพเสริม เกิดความสามัคคีในชุมชน
๓. มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันให้เข้มแข็ง

วัสดุอุปกรณ์

๑. เศษผ้า
๒. แป้นไม้กระดาน
๓. ตะปูเหล็ก
๔. ไม้

รายละเอียดผลิตภัณฑ์

กลุ่มตีทองคำเปลว

ประวัติความเป็นมา

ทองคำเปลว คือหนึ่งใน “ทองคำ” ที่ถูกแปรรูปด้วยการตีทองออกเป็นแผ่นบางๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในแง่หัตถกรรมและในความเชื่อทางศาสนาพุทธ โดยใช้วิธีไม่ว่าจะเป็นการนำไปปิดองค์พระพุทธรูป หรือที่เรียกว่า การปิดทอง รวมถึงนำไปใช้ในการหัตถกรรมชั้นสูงอื่นๆ เช่น พระธรรม งานไม้แกะสลักลาย มีการลงรักแล้วนำทองไปปิด หรือที่เรียกว่า ลงรักปิดทอง เป็นต้น

แม้ว่าปัจจุบันการตีทองคำเปลวด้วยมือจะเหลือน้อยลง เนื่องจากข้อจำกัดหลายอย่าง เช่น ไม่มีผู้สืบทอดเนื่องจากต้องใช้เวลาในการศึกษาเรียนรู้ยาวนาน รวมถึงการผลิตทองคำเปลวในจำนวนมากหากใช้แต่เพียงแรงงานอย่างเดียวก็อาจไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า เพราะมันใจว่าเป็นงานฝีมือที่มีคุณค่าและการทำทองคำเปลวด้วยเครื่องจักรยังไม่สามารถทดแทนรายละเอียดหลายอย่างจากการตีด้วยมือได้ ซึ่งในปัจจุบันมีชาวบ้านโคกสูงและโคกสูงใต้ นำทีมโดย นายเทง คำนัน บ้านเลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลศรีภูมิ ได้มีการรับเอาแผ่นทองคำเปลวมาตี

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์
๒. สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้น มีอาชีพเสริม เกิดความสามัคคีในชุมชน
๓. มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันให้เข้มแข็ง

วัสดุอุปกรณ์

๑. ไม้ไผ่
๒. กระดาษ
๓. มีดคัดเตอร์
๔. หมอนรอง
๕. หลอดไฟ
๖. เต้าฝ่ำ
๗. ค้อน แทนตีแผ่นทองคำเปลว

รายละเอียดผลิตภัณฑ์

